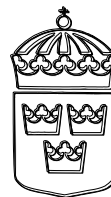

Regeringens skrivelse

2011/12:83

Redogörelse för verksamheten inom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) under andra halvåret 2010 och helåret 2011

Skr.
2011/12:83

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 8 mars 2012

Fredrik Reinfeldt

Carl Bildt
(Utrikesdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen lämnar regeringen en redogörelse för verksamheten inom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) under andra halvåret 2010 och helåret 2011.

1	Inledning.....	3
2	Svenskt fokus under andra halvåret 2010 och under 2011	4
2.1	Aktivering av Moskvamekanismen mot Vitryssland	5
2.2	Korfuprocessen och dialogen om europeisk säkerhet	5
3	OSSE:s tre dimensioner	6
3.1	Den militärpolitiska dimensionen	6
3.1.1	Wiendokumentet	6
3.1.2	Fördraget om observationsflygningar (Open Skies).....	7
3.1.3	CFE	7
3.1.4	Säkerhetsforum (FSC).....	8
3.1.5	Säkerhetskommittén	8
3.1.6	Årliga säkerhetsöversynskonferensen	9
3.2	Den ekonomiska och miljömässiga dimensionen.....	9
3.3	Den mänskliga dimensionen	10
3.3.1	Kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter	10
3.3.2	Högkommissarien för frågor om nationella minoriteter	11
3.3.3	Medierepresentanten	12
3.3.4	Människohandel	12
3.3.5	Jämställdhet.....	12
3.3.6	OSSE:s årliga möte om den mänskliga dimensionen	13
3.3.7	OSSE:s ministermöte i Vilnius	13
4	Fältverksamheten	14
4.1	Västra Balkan.....	14
4.2	Centralasien.....	15
4.3	Östeuropa inklusive södra Kaukasien	15
5	OSSE:s krishantering och de utdragna konflikterna	16
5.1	Nagorno-Karabach	16
5.2	Georgien.....	16
5.3	Transnistrien	17
	Bilaga 1: OSSE:s deltagande stater	18
	Bilaga 2: Stöd till OSSE under andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011	19
	Bilaga 3: Svensk personal ställd till OSSE:s förfogande andra halvåret 2010 och 2011	20
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 mars 2012.....	21

1 Inledning

Regeringen redogör i denna skrivelse för verksamheten i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) andra halvåret 2010 och under helåret 2011. Kompletterande information om verksamheten inom OSSE och dess institutioner finns på OSSE:s webbplats (www.osce.org), i organisationens årsrapport samt i OSCE Handbook. Årsrapporten och handboken finns tillgängliga på OSSE:s webbplats.

Sveriges målsättning under perioden har varit att stärka EU:s röst i OSSE och verka för att EU:s politiska inflytande upprätthålls, står i paritet med dess finansiella bidrag samt utformas i enlighet med Lissabonfördraget.

Under det grekiska ordförandeskapet 2009 initierades den så kallade Korfuprocessen om Europas framtida säkerhet. Den har sedan följts upp av efterföljande ordförandeskap och har bidragit till ökad dialog bland deltagarstaterna om tillvägagångssätt för att förbättra OSSE:s effektivitet och kapacitet inom organisationens tre dimensioner. Korfuprocessen har varit ett viktigt steg för att försöka återskapa förtroendet mellan deltagarstaterna, inte minst mot bakgrund av kriget mellan Georgien och Ryssland i augusti år 2008.

Den 1–2 december 2010 hölls det första OSSE-toppmötet på elva år och ägde rum i Astana, Kazakstan på stats- och regeringschefsnivå. Trots att enighet saknades om behovet av ett toppmöte samt vilka resultat som kunde uppnås, fattades ett beslut vid det informella utrikesministermötet i Almaty den 16–17 juli 2010 om att ordna ett toppmöte i december samma år. Det var första gången i organisationens historia som ett toppmöte ägde rum i Centralasien. Vid Astana-toppmötet antogs efter svåra förhandlingar en deklaration som bekräftade att OSSE:s grunddokument och principer fortfarande ska gälla, något som Sverige aktivt drev. Deltagarstaterna misslyckades emellertid med att enas om en handlingsplan för att stärka OSSE:s operativa förmåga och verksamhet. De politiska skiljelinjerna var tydliga och kom att präglade OSSE-arbetet under Litauens ordförandeskap 2011. Trots bristen på konkreta framsteg i Astana förde Litauen dialogen om Europeisk säkerhet vidare genom en rad seminarier under rubriken ”V-to-V Dialogue” (from Vancouver to Vladivostok via Vienna and Vilnius).

OSSE:s hantering av den etniska konflikt som flammade upp i Kirgizistan sommaren 2010 kom att bli ett lackmustest för organisationens relevans som säkerhetspolitisk aktör under perioden.

Till följd av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i samband med presidentvalet i Vitryssland i december 2010 initierade Sverige tillsammans med 13 andra deltagarstater i april 2011 den s.k. Moskvamekanismen. Det innebar att en expertutredning tillsattes för att utvärdera situationen i landet. Denna resulterade i en rapport som lades fram i juni samma år med rekommendationer till Vitryssland om hur respekten för de mänskliga rättigheterna kunde förbättras.

År 2011 valdes ny generalsekreterare för OSSE.

2 Svenskt fokus under andra halvåret 2010 och under 2011

Sveriges agerande under perioden har framför allt varit inriktat på att OSSE:s gemensamma principer och åtaganden inte undergrävs utan upprätthålls och genomförs, samt att det inom EU formuleras och, gentemot andra deltagarstater, vinns gehör för EU:s prioriteringar. Dessa inkluderar följande fyra områden: stärka OSSE:s förmåga inom konflikthanteringsområdet och bidra till att lösa de utdragna konflikterna i regionen; motverka transnationella hot; stärka OSSE:s institutioner och att fokusera mer på yttrandefrihet samt valövervakning inom den mänskliga dimensionen. Något som stod högt på dagordningen under perioden och som kom att negativt påverka toppmötesresultatet i Astana var den olösta konflikten i Georgien och försöken att återupprätta OSSE:s fältnärvaro i landet; Minskgruppens arbete med en lösning på konflikten i Nagorno-Karabach och försöken att få till stånd bättre förutsättningar för en lösning av Transnistrienkonflikten. Rysslands fortsatta suspendering av tillämpningen av fördraget om konventionella styrkor i Europa (CFE)¹ och diskussionen om en uppdatering av rustningskontrollavtalen präglade också arbetet inför toppmötet.

Sverige har under 2011 noga följt händelseutvecklingen i Vitryssland efter presidentvalet 2010 och stängningen av OSSE:s kontor i Minsk. Dessutom har Sverige verkat för att stärka OSSE:s arbete med konfliktförebyggande och konfliktlösning. Sverige har också inom EU gett stöd till det litauiska ordförandeskapets ambition att återuppta formella 5+2 förhandlingar för att lösa Transnistrienkonflikten. I juli 2011 organiserade Sveriges OSSE-ambassadör en studieresa till Chisinau och Tiraspol för att understryka OSSE:s roll för att finna en lösning på konflikten. I samband med önskemålen att stänga OSSE:s kontor i Zagreb har Sverige tillsammans med Storbritannien och Nederländerna verkat för att en mekanism upprättas till stöd för enskilda organisationer som övervakar de krigsförbrytarrättegångar som pågår i landet.

Inom den militärpolitiska dimensionen har Sverige aktivt drivit rustningskontrollfrågorna. Arbetet med att genomföra OSSE:s handlingsplan avseende små och lätta vapen från maj 2010 stod i centrum och på svenskt initiativ togs 2011 beslut om en översyn av planen i maj 2012. Dessutom togs ett initiativ som gör det möjligt för deltagande staterna att på frivillig basis informera om hur man nationellt implementerar FN:s säkerhetsresolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet.

¹Treaty on Conventional Armed Forces in Europe (CFE), fördrag från 1990 med rustningsbegränsningar mellan NATO- och Warszawapaktens länder. Ett anpassningsavtal från 1999 finns ratificerat av Ryssland, Vitryssland, Ukraina och Kazakstan, men inte av övriga länder då man först kräver ryskt fullföljande av "Istanbulåtagandena" från 1999.

Sverige har under den aktuella perioden varit mycket aktivt inom den mänskliga dimensionen och då i synnerhet när det gäller mediefrihet. Detta inte minst eftersom Sverige sedan våren 2010 haft rollen som EU:s lokala samordnare för mediefrihetsfrågor. I den egenskapen har Sverige lyckats driva igenom ett stort antal viktiga EU-uttalanden om mediefrihetssituationen i bl.a. Turkiet och Vitryssland. Inför och under ministermötet i Vilnius i december 2011 var Sverige även mycket engagerat i förhandlingarna om ett beslut om främjande av yttrandefrihet och mångfald i digitala medier och ett beslut om säkerheter för journalister. Vidare gav Sverige stöd till en deklaration om grundläggande friheter i den digitala tidsåldern. På grund av politisk oenighet kunde dock inget av dessa antas. Det irländska OSSE-ordförandeskapet 2012 har valt att fortsätta driva mediefrihet.

Sverige har också bidragit med valövervakare till OSSE:s valobservationer bland annat till Ryssland och Vitryssland och ställt personal till förfogande till OSSE:s fältmissioner och institutioner.

2.1 Aktivering av Moskvamekanismen mot Vitryssland

Presidentvalet i Vitryssland den 19 december 2010 blev inledningen till en serie allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i landet. Till följd av att Vitrysslands agerande kunde anses utgöra ett allvarligt hot mot uppfyllandet av dess åtaganden inom OSSE:s mänskliga dimension initierade Sverige den 6 april 2011 tillsammans med 13 andra deltagande stater OSSE:s Moskvamekanism.²

Moskvamekanismen är ett av OSSE:s verktyg för att övervaka implementeringen av deltagandestaternas åtaganden i den mänskliga dimensionen och innebär att en expertutredning tillsätts för att undersöka situationen i en deltagande stat. Trots att Vitryssland valde att inte samarbeta med rapportören för utredningen kunde denne efter samtal med företrädare för civilsamhället, internationella institutioner och diplomatikåren sammanställa en rapport om situationen avseende de mänskliga rättigheterna i Vitryssland. Rapporten innehöll ett stort antal rekommendationer till Vitryssland om hur situationen kunde förbättras och presenterades i Permanenta rådet i juni 2011. Moskvamekanismen mot Vitryssland omnämndes även i den resolution om situationen rörande mänskliga rättigheter i Vitryssland som antogs under sjuttonde sessionen i FN:s råd för mänskliga rättigheter.

2.2 Korfuprocessen och dialogen om europeisk säkerhet

Dialogen om europeisk säkerhet inleddes inom OSSE i samband med utrikesministermötet i Helsingfors 2008. Initiativet ska ses mot bakgrund av att västländer, med EU och USA i spetsen, därigenom besvarade Rysslands appell om en dialog om europeisk säkerhet. Det grekiska

² Övriga deltagarstater: Kanada, Tyskland, Danmark, Finland, Island, Nederländerna, Norge, Polen, Rumänien, Slovakien, Storbritannien, Tjeckien och USA.

ordförändskapet 2009 och det informella utrikesministermötet på Korfu blev startskottet för Korfuprocessen om Europas framtida säkerhet, ett arbete som det svenska EU-ordförändskapet aktivt drev och som de kazakiska och litauiska OSSE-ordförändskapen placerade högt på dagordningen. Korfuprocessen är ett arbete som primärt är inriktat på förtroendeskapande åtgärder inom det euroatlantiska området för att därigenom stärka säkerheten. EU:s prioriteringar för Korfuprocessen omfattar den mänskliga dimensionen, konflikthantering inklusive de utdragna konflikterna, gränsöverskridande hot och rustningskontroll. EU har bland annat argumenterat för att understryka mjuk säkerhet, med fokus på respekten för de mänskliga rättigheterna och demokrati som centrala faktorer för att bygga säkerhet, liksom konkreta resultat avseende de reella säkerhetshoten. Det råder emellertid delade meningar bland deltagande stater om det breda säkerhetsbegreppets betydelse inom OSSE, där Sverige tillhör dem som argumenterar för ett brett säkerhetsbegrepp som utgångspunkt för organisationens arbete med säkerhet.

3 OSSE:s tre dimensioner

3.1 Den militärpolitiska dimensionen

Den första dimensionen inom OSSE kom i särskilt fokus under 2010 och 2011. Inom dialog- och beslutsforumet *säkerhetsforum* (FSC) var verksamheten intensiv. Uppdateringen av Wiendokumentet 1999 (WD99) som är ett centralt dokument om rustningskontroll stod högst på dagordningen. Till grund för arbetet i FSC under 2010 och 2011 låg ministerrådsbesluten i Aten om de militärpolitiska frågorna i FSC samt beslut om små och lätta vapen och ammunitionslagring, samt toppmötesdeklarationen från Astana.

Vid ministermötet i Vilnius, december 2011, togs ett beslut om arbetet med små och lätta vapen och konventionell ammunition, ett beslut om OSSE:s roll när det gäller implementering av FN:s säkerhetsrådsresolution 1540 (2004) om icke-spridning, samt ett beslut om det fortsatta arbetet inom FSC rörande bland annat säkerhetsdialogen, Wiendokumentet, uppförandekoden, icke-spridning, FN:s säkerhetsrådsresolution 1540 samt resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. Fem framstegsrapporter presenterades avseende: beslut om små och lätta vapen; uppförandekoden; lagring av konventionell ammunition; arbetet med rustningskontroll och förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder; stöd till implementering av UNSCR 1540.

3.1.1 Wiendokumentet

Under 2010 fattade FSC beslut om procedurerna för att kunna ta steg mot en framtida uppdatering av Wiendokument (WD) med början 2011. Under 2010 och 2011 togs nio separata beslut om olika uppdateringar av

WD99 och 30 november 2011 antog FSC Wiendokumentet 2011 som Skr. 2011/12:83 administrativt samlar uppdateringarna i en nytgåva.

Genomförandet av WD, som omfattar årligt informationsutbyte om militära strukturer, av försvarsplanering och av större planerade övningar, samt verifikationsaktiviteter, fungerade väl under 2010 och 2011 med undantag för några mindre störningar. Ryssland fortsatte genomföra avsevärt flest verifikationsaktiviteter, vilket varit en trend sedan 2008 efter att Ryssland suspenderade tillämpningen av CFE-avtalet i december 2007.

Det årliga genomförandemötet³ i mars 2011 präglades av konstruktiva diskussioner om implementeringen av WD samt olika förslag inför uppdateringen av dokumentet.

Under maj 2011 höll FSC ett seminarium om militärdoktriner med högnivådeltagande från flera länder för att diskutera doktrinära och teknologiska förändringars påverkan på de militära strukturerna.

Rustningskontrollavtalen CFE, WD och fördraget om observationsflygningar kan ses som komplementära i förhållande till varandra även om endast WD förhandlas i OSSE, medan övriga behandlas i forum nära kopplade till organisationen.

3.1.2 Fördraget om observationsflygningar (Open Skies)

Fördraget om observationsflygningar (Open Skies) fungerade i huvudsak väl under perioden. Sverige fortsatte att verka för ett aktivt genomförande av fördraget genom att ställa ett observationsflygplan för observationsmissioner till förfogande. Slutdokumentet från översynskonferensen av fördraget om observationsflygningar den 7–9 juni 2010 slog fast att det fanns behov av en modernisering av flygplan och sensorer samt en anpassning av fördraget och ett mer effektivt nyttjande av befintliga resurser. Beslut antogs under 2010 och banade vägen för en övergång till användandet av digitala sensorer, vilket kan ses utgöra ett steg i moderniseringen av fördraget. Ökade politiska spänningar mellan Turkiet och Grekland med anledning av Cyperns ansökan från 2002 om tillträde till fördraget ledde emellertid till att arbetet i beslutsforumet Open Skies Consultative Commission (OSCC) i det närmaste lamslogs under hela 2011 och vid årets slut hade ännu ingen lösning hittats. Om dödläget fortsätter en längre tid riskerar det att undergräva fördraget. Regeringen ser allvarligt på detta.

3.1.3 Fördraget om CFE

Inom fördraget om konventionella väpnade styrkor i Europa (CFE) rådde fortsatt dödläge gentemot Ryssland och tillämpningen var fortfarande suspenderad av Ryssland under hela 2010 och 2011. Under första halvåret 2010, efter att man kommit överens om nya START (*Strategic Arms Reduction Treaty*), tog dock förhandlingarna om ett nytt ramverk för konventionell rustningskontroll fart, på Natos initiativ. Efter ett års

³ Annual Implementation Assessment Meeting, AIAM. Mötet utgör kapitel XI av WD 99.

förhandlingar utan att nå konsensus om ett ramverk för fortsatta förhandlingar, lades slutligen projektet på is strax före sommaren 2011. Översynskonferens om CFE hölls i september 2011, men utan några framsteg, och i december avbröt Nato-länderna sin informationslämning till Ryssland. Mellan övriga fördragsslutande stater fortsätter dock informationsutlämningen i enlighet med fördraget.

3.1.4 Säkerhetsforum (FSC)

I *säkerhetsforum* diskuterades vid sidan av Wiendokumentet OSSE:s uppförandekod om civil och demokratisk kontroll av säkerhetssektorn. Under 2010 uppdaterades frågeformuläret avseende uppförandekoden och en referensguide antogs 2011. På initiativ av bland annat Sverige ska stater frivilligt informera hur de genomför FN:s säkerhetsresolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet. Beslut togs 2011 om att fråna och med 2012 årligen diskutera genomförandet av uppförandekoden.

Arbetet med genomförandet av OSSE:s handlingsplan avseende små och lätta vapen från maj 2010 stod även i centrum. På svenskt initiativ togs 2011 beslut om en översyn av planen i maj 2012. Vidare togs ett beslut om ett expertmöte i samband med översynsmötet. Dessutom togs under 2010 beslut om informationsutbyte om vapenhandelslagstiftning vilket genomfördes och diskuterades under 2011. Vidare stärktes åtaganden om destruktion av överskottsammunition samt utgången ammunition.

Ett antal projekt på området destruktion och förvaring av vapen och ammunition genomfördes, huvudsakligen i det forna östblocket. Sverige, som traditionellt är och har varit en stor bidragsgivare, gav under perioden bidrag till projekt i Ukraina och Georgien⁴.

Vidare hölls ett möte om att identifiera OSSE:s roll i stödjandet av implementeringen av FN:s resolution 1540. Genom den nyinrättade rådgivaren för UNSCR 1540 vidtogs flera åtgärder för att främja nationell implementering av resolutionen. Beslut togs under 2011 om upprättandet av lista över kontaktpersoner för UNSCR 1540.

3.1.5 Säkerhetskommittén

Inom ramen för *säkerhetskommittén* diskuteras icke-militära aspekter av säkerhet, såsom anti-terrorism, gränssäkerhet, organiserad brottslighet och polisfrågor. Gränsoverskridande hot liksom gränssäkerhet var frågor som uppmärksammades särskilt under 2010 och 2011 med syfte att koordinera och effektivisera OSSE:s arbetsmetoder och aktiviteter.

Projekt till stöd för gränssäkerhet mot hot från Afghanistan genomförs i de angränsande centralasiatiska länderna med afghanskt deltagande⁵.

⁴ Sverige har stött projekt i Albanien, Kazakstan, Montenegro, Tadzjikistan och Vitryssland.

⁵ Sverige har stött två gränspjekt i Tadzjikistan – Border Management Staff College och Patrol Programming and Leadership – syftande till att öka säkerheten vid gränsen till Afghanistan.

Konsensus saknades för en liknande verksamhet inne i Afghanistan. Sverige bidrog under perioden med pengar till Border Management Staff College i Dusjanbe, Tadzjikistan, som syftar till att öka säkerheten vid den afghanska gränsen.

Vid ministerrådet i Vilnius antogs beslut att stärka koordinering och samstämmighet i OSSE:s hantering av transnationella hot. Dock kunde inte konsensus nås för fyra andra beslutsutkast om polisstrategi, cybersäkerhet, anti-terrorismmandat och anti-drogkoncept.

3.1.6 Årliga säkerhetsöversynskonferensen

Den årliga *säkerhetsöversynskonferensen* (ASRC) genomfördes 30 juni till 1 juli med Nato:s generalsekreterare som huvudtalare och föregicks av en partnerlandssession med särskilt fokus på Afghanistan. Under ASRC behandlades transnationella hot, de utdragna konflikterna samt rustningskontroll och förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder.

3.2 Den ekonomiska och miljömässiga dimensionen

Kontoret för samordnaren av OSSE:s ekonomi- och miljöverksamhet (OCEEA) upprättades år 1997 och utgör en del av OSSE-sekretariatet. Samordnarkontoret har till uppgift att stärka förmågan hos Permanenta rådet och OSSE:s övriga institutioner att hantera ekonomiska och miljömässiga aspekter av säkerhet.

Samarbetet bedrivs till största delen genom projektverksamhet, främst i Centralasien och Östeuropa, inklusive Södra Kaukasien och rör exempelvis transportfrågor och gränsöverskridande vattenhushållning. Utgångspunkten är att ekonomisk utveckling och miljömässig hållbarhet är en förutsättning för säkerhet. Initiativen på miljöområdet syftar till att öka medvetenheten om miljöhot och vilken betydelse dessa har för ett lands eller regions säkerhet. OSSE:s fältmissioner spelar en viktig roll i uppföljningen av projekten. Samordnaren bevakar även ekonomiska konsekvenser av människohandel, verkar mot korruption och penningtvätt samt arbetar för främjande av god samhällsstyrning och en fungerande rättsordning på ekonomi- och miljöområdet. Samordnarens projektverksamhet har även bäring på migrationsrelaterade frågor med koppling till säkerhet.

Varje år anordnas ett ekonomi- och miljöforum av kontoret med tillhörande förberedelsekonferenser. Forumet år 2010 under kazakiskt OSSE-ordförandeskap handlade om gott samhällsstyre vid gränsövergångar och ökad säkerhet vid landtransporter. Vid ett särskilt möte i Vilnius diskuterades OSSE:s roll inom energisäkerhet. I samband med OSSE-toppmötet i Astana fanns enighet bland stats- och regeringschefer om att mer samarbete och dialog var nödvändigt.

Under Litauens ordförandeskap 2011 låg fokus på energisäkerhet samt transportsäkerhet. Temat för ekonomi- och miljöforum 2011 var hållbar energi och transport. Vid ministerrådet i Vilnius antogs två ministerbeslut, varav det första om ekonomi utifrån kvinnors perspektiv

och som handlade om ojämlikheten på arbetsmarknaden. Det andra beslutet handlade om stärkt dialog i transportfrågor.

Under 2011 arrangerades även ett första möte om uppföljning av åtaganden inom den andra dimensionen. OSSE:s permanenta råd beslutade även att göra en översyn av OSSE:s övergripande strategi för den andra dimensionen.

3.3 Den mänskliga dimensionen

Deltagarstaternas åtaganden inom den mänskliga dimensionen syftar till full respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, att upprätthålla rättsstaten, att bygga upp och skydda demokratiska institutioner samt att motverka intolerans och diskriminering. OSSE:s verksamhet på området är omfattande och sker bland annat genom valövervakning, konfliktförebyggande och postkonfliktrehabilitering, stöd till deltagarstaterna att bygga upp demokratiska institutioner, bevakning av press- och yttrandefrihet, insatser för att bekämpa människohandel samt intolerans och diskriminering, utbildning i jämställdhetsfrågor och insatser för att stärka rättigheter för personer som tillhör minoritetsgrupper.

3.3.1 Kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter

ODIHR (*Office for Democratic Institutions and Human Rights*) inrättades 1992 med säte i Warszawa och har cirka 130 anställda. ODIHR har i uppdrag att bistå deltagandestaterna att genomföra åtaganden inom ramen för den mänskliga dimensionen. I arbetet ingår bland annat att främja förutsättningarna för demokratiska val, bistå OSSE:s deltagande stater med att bygga upp och stärka demokratiska institutioner samt att vid behov bistå OSSE:s fältkontor. ODIHR agerar även kontaktpunkt för frågor rörande tolerans- och ickediskriminering.

Andra områden som ingår i kontorets breda mandat är jämställdhet, bekämpande av människohandel, religionsfrihet, rörelsefrihet, MR-försvarares situation och skydd av de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorism.

En betydelsefull uppgift består i att samordna OSSE:s valövervakning. ODIHR:s valövervakningsinsatser är en av de delar av OSSE:s verksamhet som fått störst uppmärksamhet och valfrågan har även under andra halvåret 2010 och 2011 stått i fokus i den politiska debatten i Wien, inte minst på grund av Dumavalet i Ryssland i december 2011. Medan Sverige och EU starkt stöder ODIHR:s verksamhet, har Ryssland och Vitryssland stödda av ett antal OSS-länder ifrågasatt ODIHR:s metodologi och opartiskhet. Kritikerna anser bland annat att ODIHR agerar politiserat och är alltför snabbt med att anklaga deltagande stater för valfusk, i stället för att ha en stödjande funktion och arbeta i samförstånd med värdlandet. Inför Dumavalet 2011 ansåg Ryssland att antalet valobservatörer var onödigt många. ODIHR begränsade därför de föreslagna 200 korttids- och 60 långtidsobservatörerna till 160 korttids-

och 40 långtidsobservatörer. ODIHR tillmötesgick de ryska invändningarna i syfte att undvika scenariot från 2007 då ingen observation av valet kunde genomföras. Även om antalet valobservatörer var lågt för ett så stort land som Ryssland anser regeringen att det var av stort värde att valövervakningen till Ryssland denna gång kunde genomföras.

Sverige bidrar årligen till ODIHR:s valverksamhet med finansiella och personella resurser. Sverige ger även stöd till ODIHR:s övriga enheter och verksamhet. ODIHR observerade under perioden mars–juni 2011 rättegångar mot personer som stod åtalade för deltagande i eller organisation av demonstrationer i samband med det vitryska presidentvalet 2010. Dessa rättegångsobservationer utgjorde en viktig del av arbetet med att utreda hur Vitryssland respekterade sina åtaganden inom den mänskliga dimensionen. En rapport som innehöll såväl information om brister i det vitryska rättssystemet som rekommendationer för att åtgärda dessa, publicerades den 10 november 2011.

3.3.2 Högkommissarien för frågor om nationella minoriteter

Posten som högkommissarie för frågor om nationella minoriteter, HCNM (*High Commissioner on National Minorities*) inrättades 1992 med säte i Haag. Högkommissarien är OSSE:s främsta konfliktförebyggande instrument med huvuduppgift att i ett tidigt skede identifiera och motverka etniska spänningar som kan äventyra freden, stabiliteten eller relationerna mellan OSSE:s deltagande stater. Högkommissarien verkar genom så kallad tyst diplomati, vilket innebär att regeringar i förtroende kan be om hjälp för att hantera spända situationer som riskerar att leda till konflikt. Alla OSSE:s deltagande stater har accepterat högkommissariens mandat och därmed dennes rätt att avge rekommendationer i inhemska frågor. Dessa frågor handlar ofta om rätt till medborgarskap, icke-diskriminering, möjligheter att använda sitt modersmål, utbildning på minoritetsspråk samt möjligheter att delta i och aktivt kunna påverka det politiska, sociala, ekonomiska och kulturella livet i det land man är bosatt. Högkommissarien är dock ingen ombudsman för minoritetsfrågor eller inspektör av enskilda brott mot de mänskliga rättigheterna. Högkommissarien är en institution som anses fungera föredömligt väl och har ett starkt stöd från deltagarstaterna.

Under andra halvåret 2010 fortsatte situationen i Kirgizistan att stå högt på dagordningen för HCNM som i juli 2010 hade utlöst OSSE:s krismekanism för krisförebyggande och krishantering, mot bakgrund av den försämrade interetniska situationen i landet.

HCNM:s arbete med frågor om romer och sinti i Europa fortsatte också under perioden. Hösten 2011 organiserades en konferens i Zagreb som utgjorde inledningen till ett gemensamt regionalt initiativ för att identifiera och hjälpa personer som riskerar att bli statslösa och saknar dokumentation, något som i hög grad gäller romer. Konferensen utmynnade i Zagrebdeklarationen.

Medierepresentanten, RFoM (*Representative on Freedom of the Media*) är en institution som inrättades 1997. Kontoret har ett tiotal tjänstemän och har sitt säte i Wien. Medierepresentantens uppgift är att följa utvecklingen i medierna i deltagarstaterna och verka för att OSSE:s principer och åtaganden följs när det gäller yttrande- och mediefrihet. Medierepresentanten har också till uppgift att på ett tidigt stadium upptäcka problem på dessa områden och hantera dessa i samarbete med deltagarstaterna, OSSE:s övriga institutioner och andra relevanta organ. Medierepresentanten rapporterar regelbundet till Permanenta rådet, gör besök i deltagande stater och sammanställer publikationer och rekommendationer kring yttrandefriheten i OSSE-området.

Medierepresentanten fokuserar särskilt på frågor som rör skydd av journalister, press- och internetfrihet samt övergången till digitala nätverk. Det minskade utrymmet för fria medier och internetrestriktioner i lagstiftningen i flera OSS-länder uppmärksammades under året av medierepresentanten. Även våld mot journalister uppmärksammades och fördömdes kraftigt av medierepresentanten under andra halvåret 2010 och under 2011. Förutom sitt fortlöpande övervakningsarbete anordnade medierepresentanten, i flera fall med bland annat svenskt finansiellt stöd, konferenser i Centralasien och södra Kaukasien. Hösten 2011 anordnade medierepresentanten dessutom en konferens i sydöstra Europa.

Det litauiska ordförandeskapet 2011 prioriterade frågor om mediefrihet och då framförallt säkerhet för journalister och yttrandefrihet i digitala medier. Sommaren 2011 anordnades såväl en konferens i Vilnius om säkerhet för journalister, vilken resulterade i ett antal rekommendationer för deltagarstaterna att garantera skydd för journalister, som ett möte om främjande av mångfald i nya medier. I samband med det sistnämnda presenterade medierepresentanten en omfattande studie över internetfriheten i OSSE-regionen. I anslutning till ministerrådsmötet i Vilnius presenterades även en handbok innehållande *best practices* för att säkerställa en säker miljö för journalister.

3.3.4 Människohandel

Sedan 2003 har OSSE en särskild representant mot människohandel som arbetar vid sekretariatets enhet mot människohandel i Wien. Representantens uppgift är att assistera deltagande stater med genomförandet av åtaganden och användning av rekommendationerna i OSSE:s handlingsplan för bekämpande av människohandel. Vid ministerrådsmötet i Vilnius 2011 antogs en deklaration om att bekämpa alla former av människohandel.

3.3.5 Jämställdhet

OSSE:s jämställdhetsarbete omfattar ökad jämställdhet inom organisationen och särskilt integration av ett jämställdhetsperspektiv i alla delar av organisationens arbete, politiskt deltagande, våld mot kvinnor samt kvinnors situation i samband med väpnade konflikter. I det

senare arbetet är genomförd av FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet centralt. Skr. 2011/12:83

Ramverken för jämställdhetsarbetet utgörs av jämställdhetsplanen som antogs 2004, ett ministerbeslut om kvinnor i konfliktförebyggande, krishantering och postkonfliktantering, som antogs 2005 baserat på ett svenskt initiativ, samt 2009 års ministerbeslut om kvinnors deltagande i det politiska livet. Avsevärda brister finns i genomförandet av ramverken, inte minst när det gäller rekryteringen av kvinnor till chefsposter i organisationen.

3.3.6 OSSE:s årliga möte om den mänskliga dimensionen

ODIHR organiserar årligen ett möte om den mänskliga dimensionen (*Human Dimension Implementation Meeting*, HDIM). Mötet fokuserar på deltagande staters uppfyllelse av gjorda åtaganden inom den mänskliga dimensionen. Mötet är dessutom en viktig arena för enskilda organisationer som ställer regeringarna till svars i en öppen diskussion. Den stora mängden seminarier som anordnas ger också en god möjlighet till fördjupning i specifika frågor.

Genom att in i det längsta blockera ett beslut om dagordningen för 2011 års Human Dimension Implementation Meeting (HDIM) lyckades Vitryssland utverka ett löfte om att ännu en diskussion om reform av den mänskliga dimensionens möten skulle inledas under hösten 2011. En sådan diskussion hade även stått högt på Rysslands agenda. Inom organisationen står deltagandestaterna långt ifrån varandra. Framför allt Ryssland och Vitryssland önskar ett kortare HDIM än nuvarande två veckor och inskränkt NGO-deltagande. USA å sin sida kan inte under några omständigheter acceptera något av dessa krav och EU riktar in sig på att förbättra kvaliteten på HDIM-mötet, genom att säkerställa en bättre uppföljning av de rekommendationer som antas och ett öppet NGO-deltagande samt stärka kopplingen till tidigare möten.

3.3.7 OSSE:s ministerrådsmöte i Vilnius

Under 2011 års ministerrådsmöte kunde inget beslut antas inom OSSE:s mänskliga dimension på grund av politiska motsättningar. Sverige hade, liksom övriga EU, fokuserat på två beslut inom yttrandefrihetsområdet, nämligen skydd av journalister och yttrandefrihet och mångfald i digitala medier. Dessutom var Sverige medförslagsställare till en deklaration om grundläggande friheter i den digitala tidsåldern. Ryssland, med stöd av Vitryssland och vissa centralasiatiska länder, lade fram förslag som syftade till visaliberalisering, begränsande förändringar av ODIHR:s valobservationsmetodologi och inskränkt NGO-deltagande i möten inom OSSE:s mänskliga dimension. Mötet ägde rum i skuggan av det ryska Dumavalet och OSSE:s bedömning av valet föranledde Ryssland att blockera samtliga texter om mediefrihet. Detta var ett allvarligt bakslag med tanke på situationen avseende mediefrihet i OSSE-regionen. Den ryska blockeringen startade en dominoeffekt som ledde till att inte heller övriga beslut, såsom ordförandeskapets förslag om tolerans i det

offentliga samtalet och nationella institutioner för mänskliga rättigheter, kunde antas. Skr. 2011/12:83

Även inför 2011 års ministermöte kunde man se att toleransfrågorna användes av vissa länder för att undvika beslut och diskussioner om grundläggande fri- och rättigheter som var mer känsliga. Framförallt ansåg vissa länder utanför EU att det var av stor betydelse att ett beslut om tolerans kunde antas. För EU och likasinnade skulle mervärdet av ett sådant beslut ha varit att även tolerans för sexuell läggning kunde omfattas, vilket stötte på motstånd. Även framöver kan vi vänta oss att toleransfrågor inom OSSE kommer att stå mot svårare frågor om grundläggande fri- och rättigheter. I Vilnius antogs ett beslut om konfliktcykeln som syftar till att stärka OSSE-sekretariatets arbete med konfliktförebyggande. Staterna nådde inte konsensus om att fatta beslut om en ny polisstrategi, om cybersäkerhet och om narkotikabekämpning.

4 Fältverksamheten

OSSE:s fältverksamhet är väl etablerad och det är framför allt genom detta instrument som OSSE kan bidra med ett tydligt mervärde jämfört med andra organisationer. OSSE stödjer demokratisk utveckling, stärkandet av mänskliga rättigheter och rättsstatens principer på västra Balkan, i Östeuropa inklusive Södra Kaukasien och i Centralasien genom sina 17 fältmissioner. Fältnärvaron omnämns generellt som missioner, oavsett om dessa i mandaten betecknas som kontor, missioner, center eller projektsamordnare.

4.1 Västra Balkan

OSSE bedriver betydande fältverksamhet på västra Balkan med totalt sju fältmissioner i Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien (fram till 2011), Makedonien, Montenegro, Serbien och Kosovo. Den första missionen upprättades 1992 i Makedonien och den senaste i Montenegro i samband med landets självständighet 2006. Mandaten för de olika missionerna är anpassade till situationen i varje enskilt land och huvudsakligen inriktade på demokrati- och institutionsbyggande.

OSSE-missionen i Kosovo inrättades 1999 och är OSSE:s största fältmission. Den utgör en del av den internationella civila FN-närvaron UNMIK. Sedan Kosovos självständighetsförklaring år 2008 har det internationella samfundets närvaro förändrats och en omfattande EU-mission, EULEX, har etablerats, med uppdraget att verka i Kosovo under FN:s paraply och i nära samarbete med OSSE och den Nato-ledda KFOR-styrkan. Samtidigt som OSSE:s verksamhet lyfts fram som föredöme väcks allt oftare frågan om när fältverksamheten ska avslutas eller dras ned, inte minst i ljuset av det försämrade ekonomiska läget och enskilda deltagarstaters växande budgetrestriktioner. Stängningen av kontoret i Kroatien 2011 är ett exempel på strävandena att flytta fokus från länder med EU-medlemskapsperspektiv till Centralasien.

Mellan 1994 och 2000 etablerade OSSE sin fältnärvaro i Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan. OSSE verkar för att främja samarbete mellan länderna i Centralasien genom exempelvis projekt om regional samordning och utbildning av personal för gräns- och tullbevakning samt narkotikaspaning och lätta vapen och ammunitionsprojekt, till vilka även Sverige lämnat ekonomiskt stöd. Utöver fältmissionernas ordinarie verksamhet driver även ODIHR, HCNM och RFoM konfliktförebyggande projekt i regionen.

Våren 2010 briserade missnöjet mot regeringen i Kirgizistan och oppositionen grep makten. I det allmänt försämrade inhemska säkerhetsläget som uppstod efter maktskiftet utbröt i juni 2010 våldsamheter i södra Kirgizistan och då i synnerhet i området kring städerna Osj och Jalal-Abad. Främst rörde det sig om konflikter mellan kirgiser och andra etniska grupper, i synnerhet uzbekerna, den största etniska minoriteten i Kirgizistan. Våldsamheterna krävde hundratals dödsoffer och hundratusentals människor tvingades på flykt. I denna spända situation genomförde OSSE-ordförandeskapet, HCNM, RFoM och ODIHR löpande besök till landet för att utarbeta insatser i syfte att stabilisera situationen tillsammans med representanter för FN och EU. I juni 2010 genomfördes en folkomröstning i landet om en ny konstitution och under hösten 2011 ägde ett presidentval rum som övervakades av OSSE. En särskild utredning av våldsamheterna i Kirgizistan genomfördes 2010 med svenskt stöd. En OSSE-ledd civilpolisinsats är verksam i södra Kirgizistan. Även den fick svenskt stöd.

4.3 Östeuropa inklusive södra Kaukasien

OSSE:s missioner i Armenien och Azerbajdzjan inrättades år 2000. Missionerna verkar för att främja genomförandet av åtaganden inom OSSE:s tre dimensioner. De har inte till uppgift att bevaka eller medla i den utdragna konflikten i Nagorno-Karabach. Mot bakgrund av kriget i augusti 2008 har deltagarstaterna inte kunnat nå konsensus om en förlängning av mandatet för missionen i Georgien, vilket ledde till en stängning.

OSSE hade till och med mars 2011 missioner i Moldavien, Ukraina och Vitryssland. Utöver missionen i Moldaviens huvudstad Chisinau finns det sedan 1995 även ett fältkontor i Tiraspol i den transnistrisk utbrytarregionen. Missionen har, i samarbete med OSSE:s ordförandeskap samt Ryssland och Ukraina, bland annat till uppgift att verka för en politisk lösning av den utdragna konflikten om den transnistrisk regionen.

OSSE-närvaro i Ukraina etablerades 1994 och är i första hand ett kontor för projektsamordning med det övergripande uppdraget att stödja Ukrainas arbete mot fortsatt demokratisk utveckling och rättsstatlighet. Det största projektet i OSSE:s historia syftar till att stödja Ukrainas ansträngningar att förstöra 16 500 ton av det miljöfarliga raketbränslet mélange. Den totala kostnaden för projektet beräknas till minst 100 miljoner kronor, varav Sverige bidrar med 15 miljoner kronor.

År 2003 inledde OSSE:s mission i Minsk sitt arbete med uppdraget att bistå den vitryska regeringen att bygga och stärka demokratiska institutioner, utveckla och konsolidera rättsväsendet samt utveckla relationerna med det civila samhället. I slutet av december 2010 meddelade landet att de inte kunde acceptera att mandatet för missionen förlängdes. Den 31 mars 2011 hade fältkontoret avvecklat sitt arbete. EU och flera andra deltagarstater hade invändningar och ansåg att kontoret inte hade slutfört sitt arbete, särskilt i frågor som rör demokrati och mänskliga rättigheter.

5 OSSE:s krishantering och de utdragna konflikterna

5.1 Nagorno-Karabach

Konflikten om regionen Nagorno-Karabach som ligger i Azerbajdzjan, men till övervägande del befolkas av armenier, har pågått sedan slutet av 1980-talet. Vapenvilan trädde i kraft 1994 och respekteras i princip, även om incidenter förekommer. Sedan 1992 verkar OSSE för en förhandlingslösning, genom den så kallade Minskgruppen, bestående av ett dussintal länder, däribland Sverige. Gruppens samordförande, Frankrike, USA och Ryssland, fungerar i praktiken som OSSE:s medlare. OSSE-ordförandeskapet har även en personlig representant för konflikten med kontor i Tbilisi. I dennes uppdrag ingår bland annat att övervaka vapenvilan samt skapa förtroende mellan parterna genom att upprätthålla kontakter med politiska och militära ledare.

Kärnfrågorna som behöver lösas rör främst Nagorno-Karabachs framtida status, säkerhetsgarantier för områdets armeniska befolkning, tillbakadragande av armeniska trupper från azeriskt territorium samt flyktingfrågan. Dessa principer ligger till grund för Minskgruppens arbete för en fredlig lösning av konflikten men enighet har ännu inte kunnat nås mellan parterna. Under 2004 inleddes den så kallade Pragprocessen med en rad möten mellan Armeniens och Azerbajdzjans utrikesministrar. En rad högnivåmöten mellan Armenien och Azerbajdzjan ägde rum under 2009/2010. Intensiteten minskade dock under 2011. Få framsteg har noterats avseende långsiktig lösning av konflikten.

5.2 Georgien

Våren och sommaren 2008 präglades av ökade spänningar och en rad allvarliga incidenter i såväl Sydossetien som Abchazien, en utveckling som kulminerade i krig mellan Ryssland och Georgien i början av augusti. Efter augustikriget diskuterades olika aspekter av konflikten intensivt inom OSSE, främst inom ramen för Permanenta rådet men även

i FSC. OSSE bidrar genom sitt samordförändskap med FN och EU inom ramen för den så kallade Genèveprocessen till fortsatt hantering av konflikten. Skr. 2011/12:83

Trots intensiva ansträngningar av det grekiska OSSE-ordförändskapet kunde ingen överenskommelse nås om en förlängning av mandatet för OSSE-missionen i Georgien. Detta har resulterat i att missionen stängde den 30 juni 2009. Huvudproblemet i förhandlingarna var främst närvaro och rörelsefrihet i hela Georgien, inklusive utbrytarregionerna Abchazien och Sydossetien. Ryssland motsatte sig tillträde till utbrytarregionerna utan ett *de facto*-erkännande från OSSE:s deltagarstater. Detta kunde inte accepteras av OSSE:s övriga deltagarstater som underströk respekten för Georgiens suveränitet och territoriella integritet. Frågan om OSSE:s närvaro i Georgien är dock fortsatt på agendan i Wien.

5.3 Transnistrien

Förhandlingarna för en fredlig lösning om den moldaviska utbrytarregionen Transnistrien sker i det så kallade 5+2-formatet, där parterna är Moldavien, Transnistrien, Ryssland, Ukraina och OSSE, med EU och USA som observatörer. Transnistrien har sedan 2006 vägrat återuppta formella förhandlingar. Endast informella förhandlingar har därför kunnat äga rum. Den fortsatt politiskt instabila situationen i Moldavien under perioden har använts som argument bland annat av Ryssland och transnistrisk företrädare för att inte engagera sig för att få tillstånd formella 5+2 förhandlingar. Vissa framsteg kan dock urskiljas under det senaste året genom de förtroendeskapande åtgärder som OSSE leder och där arbetsgrupper från såväl moldavisk som transnistrisk sida deltar. Dessa träffas med viss regelbundenhet och har bidragit till ökad dialog och förtroende mellan parterna samt till att parterna känner större ägarskap när det gäller förhandlingsprocessen. Det litauiska OSSE-ordförändskapet hade som en av sina högsta prioriteringar att återuppliva de formella förhandlingarna i 5+2 formatet, vilket ledde till ett formellt möte dagarna före ministerrådsmötet i Vilnius den 6–7 december. Parterna bestämde då att fortsätta de formella förhandlingarna i Dublin tidigt 2012 under det irländska ordförändskapets egid.

Bilaga 1: OSSE:s deltagande stater

Skr. 2011/12:83
Bilaga 1

Albanien	San Marino
Andorra	Schweiz
Armenien	Slovakien
Azerbajdzjan	Slovenien
Belgien	Spanien
Bosnien och Hercegovina	Serbien
Bulgarien	Storbritannien
Cypern	Sverige
Danmark	Tadzjikistan
Estland	Tjeckien
Finland	Turkiet
Frankrike	Turkmenistan
Förenta Staterna	Tyskland
Georgien	Ukraina
Grekland	Ungern
Heliga stolen	Uzbekistan
Irland	Vitryssland
Island	Österrike
Italien	
Kanada	
Kazakstan	
Kirgizistan	
Kroatien	
Lettland	
Liechtenstein	OSSE:s partnerstater
Litauen	Afghanistan
Luxemburg	Algeriet
Makedonien	Australien
Malta	Egypten
Moldavien	Israel
Monaco	Mongoliet
Montenegro	Marocko
Nederländerna	Sydkorea
Norge	Thailand
Polen	Tunisien
Portugal	Japan
Rumänien	Jordanien
Ryssland	

Bilaga 2: Stöd till OSSE under andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011

År 2010 uppgick den samlade budgeten för OSSE till 151 miljoner euro (ca 1,5 miljarder kronor). År 2011 uppgick den samlade budgeten till 150,8 miljoner euro (ca 1,5 miljarder kronor). Den svenska obligatoriska medlemsavgiften uppgick till 45,6 miljoner kronor 2010 och 42,7 miljoner kronor 2011. Förutom den svenska andelen av den ordinarie OSSE-budgeten bidrog Sverige under andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011 med 32,4 miljoner kronor för att ställa personal till OSSE:s förfogande. Därtill hade Sverige kostnader för deltagande i OSSE/ODIHR:s valobservationsmissioner med 6,5 miljoner kronor. Sverige bidrog vidare under andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011 med 8,3 miljoner kronor i frivilliga bidrag till konfliktförebyggande biståndsprojekt inom OSSE samt 11,1 miljoner kronor till OSSE-projekt inom ramen för den verksamhet som bedrivs av styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida). Sveriges sammanlagda bidrag till OSSE:s verksamhet andra halvåret 2010 och verksamhetsåret 2011 var således 146,6 miljoner kronor.

Följande OSSE-projekt beviljades svenskt stöd om sammanlagt 8,5 miljoner kronor under andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011:

- Stöd till Crisis management Initiative (CMI) för genomförande av en utredning om våldsamheterna i södra Kirgizistan
- Stöd till OSSE:s Police Advisory Group (PAG) i Kirgizistan
- Stöd till ODIHR:s valprojekt
- Stöd till ODIHR:s fond för diversifiering av rekryteringsbasen av valobservatörer till ODIHR:s valobservationsmissioner
- Stöd till ODIHR:s projekt inom mänskliga rättigheter
- Stöd till ODIHR:s program för bekämpning av hatbrott
- Stöd till projekt för destruktion av klusterbomber i Georgien
- Stöd till OSSE:s högkommissarie för nationella minoriteters (HCNM) utbildningsprogram i Georgien

Bilaga 3: Svensk personal ställd till OSSE:s förfogande andra halvåret 2010 och under 2011

Skr. 2011/12:83
Bilaga 3

Sverige har under andra halvåret 2010 och under 2011 ställt personer med följande uppgifter till OSSE:s förfogande (inkluderar inte kontrakterade svenskar) vid fältmissioner och institutioner:

Sverige har andra halvåret 2010 och hela verksamhetsåret 2011 ställt personer med följande uppgifter till OSSE:s förfogande (inkluderar inte kontrakterade svenskar) vid fältmissioner och institutioner:

Fältmission

Armenien
Azerbajdzjan
Bosnien och Hercegovina
Bosnien och Hercegovina
Kosovo
Kosovo
Kosovo
Kosovo
Kirgizistan
Kirgizistan
Makedonien
Moldavien
Moldavien
Montenegro
Serbien
Serbien
Serbien
Tadjikistan
Tadjikistan

Arbetsområde

Demokrati
Chef miljöenhet
Head of Field Office
Junior Professional Officer
Senior Communities Policy Advisor
Chef regionalt center
Mänskliga rättigheter
Mänskliga rättigheter
Chef fältkontor
Polis
Övervakning
Junior Professional Officer
Talesman
Polis
Polis
Polis
Polis
Gender och Anti-Trafficking
Rättsliga och valreformfrågor

Institution

OSSE-sekretariatet, Wien
OSSE-sekretariatet, Wien
OSSE-sekretariatet, Wien
OSSE-sekretariatet, Wien
OSSE-sekretariatet, Wien
OSSE-sekretariatet, Wien
ODIHR, Warsawa

Arbetsområde

Policystöd
Anti-Terrorism
Junior Professional Officer
Gender
Anti-Terrorism Officer
Polis
Rättsliga frågor

Utrikesdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 mars 2012

Närvarande: Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Bildt, Ask, Erlandsson, Hägglund, Carlsson, Borg, Sabuni, Adelson Liljeroth, Tolgfors, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Ek, Lööf

Föredragande: statsrådet Bildt

Regeringen beslutar skrivelse 2011/12:83 Redogörelse för verksamheten inom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) under andra halvåret 2010 och helåret 2011.